

ZEKRÉNY.

(45.) A nagyfülű denevér előfordulása Szászkabányán. Ha t. tagtárs úr a birtokában levő kitömött denevért helyesen határozta meg, vagyis ha Szászkabányán valóban a nagyfülű denevért (*Myotis Bechsteinii* Lessl.) és nem a hosszűfűlű denevért (*Plecotus auritus* L.) fogta, akkor nagyon érdekes állatföldrajzi adatnak jutott birtokába; ennek biztos megállapítása kedvéért azonban jól tenné, ha a szóban forgó állatot beküldené a Nemzeti Múzeumba.

A nagyfülű denevér, miként már 1900-ban kifejeztem,¹ mai nap „hazánknak csupán az északnyugati felföldjein van otthon és a Felső-Duna völgyénél délibb vidékekre talán nem is ereszkedik“. Azóta ez a közép-európai denevérfaj, mely Irországtól az Uralig és középső Skandináviától az Alpokig terjed el, de az Alpoktól délre már nem található, a Budapest közelében fekvő vörösvári barlangból is előkerült,² azonban, hogy Szászkabányán is előforduljon, az egyelőre nem látszik valószínűnek, mert nem lehetetlen, hogy a t. tagtárs úr ezt a fajt a hosszűfűlű denevérral téveszti össze. Ugyanis a régebbi magyar irodalom a *Plecotus auritus* L. nevű denevérfajt nevezi „nagyfülűnek“, a melyet én fentidézett munkámban azért kereszteltem el „hosszűfűlűnek“, hogy megkülönböztessem a füle nagyságában hozzá nagyon hasonló *Myotis Bechsteinii* Lessl. nevű fajtól.

A hosszűfűlű denevér Irországtól egész Európán és Észak-Afrikán át a Himalájáig és Japánig terjed el s talán Ázsia mérsékelt övének minden részében is honos, úgy hogy Szászkabányán való előfordulása teljességgel nem volna meglepő, sőt a M. Nemzeti Múzeum gyűjteményében még délibb fekvésű hazai termőhelyről, jelesen az Orsova közelében fekvő Jeselniczáról is van példány s én azt hiszem, hogy a t. tagtárs úr szászkabányai példánya is ehhez a fajhoz fog tartozni.

Dr. Méhely Lajos.

¹ MÉHELY LAJOS, Magyarország denevéreinek monografiája, Budapest, 1900, 189. l.

² MÉHELY LAJOS, Ritka denevérek Budapest környékén; Állattani Közlemények, IX., 1910, 25. lap.